

Sygn. akt X Cz 254/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy X Wydział Cywilny Rodzinny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Chajęcka

SO Danuta Konopka

SO Edyta Dolińska-Kryś

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniego P. O. reprezentowanego przez ojca S. O.

przeciwko K. P.

o zasądzenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze VI RC 430/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia powództwa P. O. reprezentowanego przez ojca S. O. poprzez ustalenie, na czas trwania postępowania, alimentów od pozwanej K. P. na jego rzecz w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry, począwszy od 19 sierpnia 2013 roku, do rąk ojca małoletniego z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W pozostałej części Sąd Rejonowy wniosek oddalił.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy przytoczył treść art. 730 § 1 kpc oraz treść art. 753 § kpc. Zdaniem Sądu, powód uprawdopodobnił swoje roszczenie. Sąd powołał treść art. 135 § 1 kro i art. 133 § 1 kro, które określają zakres obowiązków alimentacyjnych rodziców wobec dziecka. Sąd Rejonowy ustalił, że dochody rodziców P. O. są zbliżone, zaś jego miesięczne wydatki wynoszą około 1000 zł.

Kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznać należało, że pozwana powinna przyczyniać się do zaspokajania podstawowych potrzeb małoletniego powoda w kwocie 500 zł miesięcznie. Na kwotę tę wskazuje zakres potrzeb małoletniego powoda oraz znikome informacje odnośnie możliwości majątkowych pozwanej. Kwota 500 zł, zdaniem Sądu Rejonowego, nie spowodowałaby popadnięcie pozwanej w niedostatek. Sąd wziął pod uwagę fakt, że obecnie to ojciec powoda poświęca mu czas i realizuje osobiste starania o wychowanie syna, a tym samym realizuje niematerialny element obowiązku alimentacyjnego (art. 135 § 2 kro).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana (k.30-34). Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu zażalenia podniosła, że ojciec P. O. mieszka ze swoimi rodzicami, i z jej informacji wynika, że nie ponosi żadnych kosztów zamieszkania, dlatego też kwota 150 zł (miesięcznie opłaty małoletniego związane z potrzebami mieszkaniowymi) jest nieprawdziwa. Również kwota 500 zł miesięcznie na wyżywienie jest zawyżona. Miesięcznie kwota wyżywienia nie powinna przekroczyć 300 zł. Kwota 500 zł ustalona w postanowieniu o zabezpieczeniu roszczenia jest kwotą nieadekwatną do jej zarobków oraz do usprawiedliwionych potrzeb dziecka. W dalszej części zażalenia skarżąca przedstawiła swoje miesięczne koszty utrzymania. Składają się na nie: rata kredytu - ok. 400 zł, rata kredytu za laptop i Internet mobilny -130 zł, czynsz za mieszkanie -780 zł, rachunek za prąd -100 zł, rachunek za gaz - 20 zł, rachunki za telewizję kablową - 34 zł, ubezpieczenie (...) -66 zł, składka w związku zawodowym -26 zł, Internet- 75,96 z, abonament telefoniczny - 82 zł. Skarżąca wspiera także finansowo swoją córkę kwotą 100-120 zł kupując jej odzież i sprzęt AGD.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej jest niezasadne.

Nie ma racji skarżąca twierdząc, że kwota 500 zł miesięcznie na wyżywienie 16-letniego chłopca jest kwotą zawyżoną. Jest to okres w wieku młodego mężczyzny, kiedy potrzebuje on wyjątkowo dużo, różnego rodzaju, produktów żywnościowych, które dostarczą mu odpowiednich składników odżywczych. Dieta 16-latka powinna być dieta różnorodną, ale jednocześnie zbilansowaną, co wiąże się z koniecznością zakupu określonych produktów. Faktem powszechnie znanym jest zaś wzrost cen żywności, w szczególności produktów białkowych, które są niezbędne, dla prawidłowego funkcjonowania i rozwoju młodego człowieka. Kwota 300 zł, którą przytacza skarżąca, jest kwotą nieadekwatną, zatem jej zarzut w tym zakresie jest niezasadny.

Skarżąca podniosła, że ojciec P. O. mieszka ze swoimi rodzicami oraz, że nie ponosi żadnych kosztów zamieszkania, dlatego też kwota 150 zł (miesięcznie opłaty małoletniego związane z potrzebami mieszkaniowymi) jest nieprawdziwa. Przede wszystkim Sąd Okręgowy podkreśla, że stosownie do treści art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Na obecnym etapie postępowania zasadne jest uznanie, że ojciec powoda płaci swoim rodzicom 300 zł miesięczne na opłaty za mieszkanie. Przeprowadzenie postępowania dowodowego w tym zakresie może jednak tę okoliczność zweryfikować. Kwota 150 zł jest połową tej kwoty, a jednocześnie 1/4 całych opłat, którą dziadkowie ponoszą za mieszkanie. Kwota 600 zł z tytułu opłat, w mieszkaniu gdzie żyją 4 osoby (dziadkowie, powód z ojcem), jest i tak kwotą niższą, niż kwota, którą skarżąca podała jako miesięczny czynsz za utrzymanie jej mieszkanie (780 zł-k.33).

Odnosząc się do miesięcznych kosztów utrzymania, które wskazała pozwana należy podkreślić, że część z nich nie została nawet przez nią uprawdopodobniona. Dotyczy to wydatków na: ubezpieczenie (...) (66 zł), ubezpieczenia (...) i składki na związki zawodowe (26 zł) oraz pomoc córce (100-120 zł). Brak w zażaleniu jakichkolwiek dowodów wpląt na powyższe cele.

Niewątpliwie przedstawione przez pozwaną dowody potwierdzają, na obecnym etapie postępowania, niektóre wydatki przez nią ponoszone. Z pozwu (k.3) wynika w sposób pośredni, że mieszka ona wraz z konkubentem. Skoro konkubent mieszka wraz ze skarżącą, to winien on partycypować w części kosztów utrzymania mieszkania. Niezasadne byłoby uznanie, że koszty powyższe ponosi ona sama. Gdyby przyjąć za udowodnione wszystkie wydatki, przedstawione przez pozwaną (k.33), to okazałoby się, że nie miałaby ona jakichkolwiek pieniędzy na żywność oraz podstawowe środki egzystencji. Suma wskazanych przez nią wydatków wynosi około 1930 zł miesięcznie, przy zarobkach 2350 zł brutto (k.39). Z wysokim prawdopodobieństwem można uznać, że mieszka ona z konkubentem, który pomaga jej w utrzymaniu mieszkania i ponosi część kosztów z tego tytułu. Okoliczność ta powinna jednak zostać zweryfikowana przez Sąd I instancji przy ustalaniu stanu faktycznego. Postępowanie zabezpieczające cechuje konieczność uprawdopodobnienia roszczenia, a nie jego udowodnienia. W przedmiotowej sprawie uprawdopodobnienie roszczenia nastąpiło i w związku z tym konieczne było zabezpieczenie powództwa.

Słusznie Sąd I instancji zwrócił uwagę na fakt, że zarobki ojca powoda i skarżącej są do siebie zbliżone. Przy ustaleniu, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego wynoszą około 1000 zł miesięcznie, zasadne jest udzielenie zabezpieczenia powództwa przez obciążenie K. P. alimentami w wysokości 500 zł. Podkreślenia wymaga fakt, że obecnie to ojciec powoda poświęca mu czas i realizuje osobiste starania o wychowanie syna, a tym samym realizuje niematerialny element obowiązku alimentacyjnego.

W związku z powyższym Sąd oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 385 kpc.